

Konkret lægger forslaget op til, at efterretningsrapporter i lighed med amerikansk og britisk praksis kan offentliggøres. Jeg forstår forslaget således, at rapporter vil kunne offentliggøres i takt med, at de kan nedklassificeres. Umiddelbart lyder dette tilforladeligt. Men der er blot det vilkår, at mange og væsentlige dele af de danske rapporter naturligvis vil indeholde en del oplysninger, der er indsamlet ved internationalt samarbejde. Dermed vil fortroligheden og tilliden hos samarbejdspartnere kunne blive svækket i uønsket grad. Der er altså en automatik, som vi finder uhensigtsmæssig.

En anden del af forslaget går ud på, at efterretningstjenesternes officerer skulle stå til rådighed for høringer, der afholdes i Folketinget. Venstre finder det naturligt, at det alene er cheferne for efterretningstjenesterne eller personer, der er udpeget af disse, der udtaler sig om klassificerede forhold.

Hvis Folketinget kræver, at man afviger fra dette princip, vil der være stor risiko for, at delinformationer overgives uden den rette sammenhæng, samt at de pågældende vil kunne have vanskeligt ved at kunne sige noget sammenhængende af hensyn til kildebeskyttelsen. Denne risiko for usammenhængende oplysninger kan være til stor skade for kvaliteten i de informationer, som Folketinget efterfølgende arbejder videre med.

Af ovennævnte grunde afviser Venstre forslaget og ser i stedet for frem til øget åbenhed om efterretningstjenesternes arbejde igennem de tiltag, som forsvarsministeren redegjorde for i sit indlæg.

(Kort bemærkning).

Villy Søvnald (SF):

Jeg synes, det var en ganske overordentlig interessant tale, hr. Ulrik Kragh holdt. Han indledte med at sige, at oppositionen havde beklirket regeringen i forhold til Irakkrigen. Det har oppositionen ikke. Oppositionen har bare konstateret, at regeringen talte usandt. Det er jo ikke at beklikke regeringen, det henhører under kategorien historiske kendsgerninger, at såvel den danske regering som andre regeringer bragte oplysninger frem, der helt oplagt ikke havde noget hold i virkeligheden.

Kl. 16.15

Der synes jeg, man skal huske, at en efterretningstjenestes opgave jo ikke er at beskytte en regering, der har talt usandt. En efterretningstjenestes opgave er jo at beskytte nationen mod

trusler udefra. Derfor vil jeg bare spørge hr. Ulrik Kragh, om han ikke synes, det er betænkeligt, at man som regering i den grad gemmer sig bag en efterretningstjeneste, sådan som regeringen har gjort i Irakkrigen?

(Kort bemærkning).

Ulrik Kragh (V):

Jeg mener under ingen omstændigheder, at man kan klandre nogen for at gemme sig bag efterretningstjenesterne i forhold til de grundlag, vi har behandlet de forskellige beslutningsforslag på, i betragtning af at det ikke har været en del af bevæggrunden for at deltage.

Det er klart, at efterretningstjenesterne er kommet med nogle vurderinger af truslen, men i forhold til grundlaget for, hvorfor man deltog, har det ikke haft relevans for beslutningerne.

(Kort bemærkning).

Villy Søvnald (SF):

Et andet område, nemlig nedklassificeringen: Jeg sad en dag og legede lidt med min skærm. Hvis man nu går ind på Google-søgemaskinen, taster ind på det, der hedder declassified, altså afklassificeret, og derefter taster ind på Irak, så vil man finde alle de amerikanske vurderinger af sikkerhedssituationen op til udbruddet af Irakkrigen. Den seneste er dateret oktober 2002.

Så spørger jeg bare: Er det næsten ikke for meget skæg og blå briller, at hvis man kan finde rundt i søgesystemet på Google, så kan man gå ind og finde de amerikanske nedklassificerede efterretningstjenester, hvor vi hører hr. Ulrik Kragh sige, at dem må man skam ikke sende ud til offentligheden? Hvorfor skal vi vejen omkring nedklassificerede amerikanske efterretningsoplysninger for at få information? Er det ikke underligt, at Danmark fastholder en lukket hold over for omverdenen, der er så hermetisk?

(Kort bemærkning).

Ulrik Kragh (V):

Nu kan jeg jo ikke se meget lukkethed i, at hr. Villy Søvnald formår at finde forskellige dokumenter på internettet. Tværtimod viser det jo en vis åbenhed. Men vilkåret er jo det, at den danske efterretningstjeneste er afhængig af at kunne samarbejde med andre efterretningstjenester, og hvis det er sådan, at der skal være en fortrolighed og en tillid til, at informationer, der er videregivet til Danmark, forbliver fortrolige, så nytter det ikke noget, at Danmark konsekvent ned-